Biz Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- ile birlikte yolculuk ediyorduk. Geceleyin yürüdük. Nihayet gecenin sonunda olduğumuz zaman öyle bir düşüş düştük ki, yolcu için bundan daha tatlı bir düşüş olamaz. Bizi güneşin sıcağından başka bir şey uyandırmadı. İlk uyanan filanca, sonra filanca, daha sonra filanca oldu. Sonra Ömer İbnu'l-Hattâb dördüncü olarak uyandı.

İmrân b. Husayn -radıyallahu anh-'dan rivayet olunduğuna göre şöyle demiştir: Biz Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- ile birlikte yolculuk ediyorduk. Geceleyin yürüdük. Nihayet gecenin sonunda olduğumuz zaman öyle bir güzel uyuduk ki, yolcu için bundan daha tatlı bir uyku olamazdı. Bizi güneşin sıcağından başka bir şey uyandırmadı. İlk uyanan filanca, sonra filanca, daha sonra filanca oldu. Uyananların isimlerini râvî Ebû Raca el-Utâridî söylüyordu, diğer râvî Avf el-A'rabî unutmuştur. Sonra Ömer İbnu'l-Hattâb dördüncü olarak uyandı. Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- uyuduğu zaman, kendiliğinden uyanmadıkça biz onu uyandırmazdık. Çünkü bizler, uykusunda kendisine ne olacağını bilemezdik. Ömer -ki kuvvetli ve salâbetli bir adam idi- uyanıp da, herkesin başına geleni görünce tekbir almaya başladı ve tekbirle birlikte sesini yükseltiyordu. Böyle tekbir almaktan vazgeçmedi, yüksek sesle tekbir ala ala nihayet onun sesinden dolayı Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- uyandı. Uyanınca, sahabîler başlarına gelen işi ona arz ettiler. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-: «Zarar yok!» yahut «Zarar vermez, hareket ediniz!» buyurdu. Akabinde kendisi hareket etti ve pek de uzak olmayan bir yere kadar yürüdükten sonra, konakladı ve abdest suyu istedi. Abdest aldı, namaz için nida edildi. Kendisi insanlara namaz kıldırdı. Namazı bitirip, yüzünü döndürünce baktı ki, bir kimse ayrıca bir kenara çekilmiş, cemaatle beraber namaz kılmamış; «Ey Filan, cemaatle beraber namaz kılmana engel olan nedir?» diye sordu. O da: Bana cünüplük isabet etti, su da yok, dedi. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-: «Yeryüzündeki toprağa bak, o sana yeter!» buyurdu. Ondan sonra Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- yürüdü. Bir müddet sonra insanlar kendisine susuzluktan dolayı şikâyette bulundular. Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- konakladı, filanı çağırdı. Ali'yi de çağırdı. «Gidin, su arayın!» emrini verdi. İkisi gittiler. Nihayet devesi üstünde iki büyük kırba yahut iki tulum arasına oturmuş bir kadına rast geldiler. Kadına: Su nerede? diye sordular. Kadın: Dün bu saatte suyun başında idim, adamlarımız yolcudurlar, bizi arkada bıraktılar, dedi. Öyle ise yürü, dediler. Kadın: Nereye? dedi. Allah'ın Rasûlü'nün yanına, dediler. Şu Sâbiî denilen adamın yanına mı? diye sordu. O senin kast ettiğin zatın yanına; haydi yürü, dediler. İkisi o kadını Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in

yanına getirdiler ve olayı ona anlattılar. Kadını devesinden indirdiler. Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- bir kap istedi. Her iki büyük kırbanın yahut iki tulumun ağızlarından o kabın içine su boşaltıp, ağızlarını bağladı. Öteki taraflarındaki ağızlarını açtı. «Gelin, (hayvanlarınızı) sulayın ve (kendiniz için) su alın.» diye insanlara nida olundu. Bunun üzerine isteyen hayvanını suladı, isteyen kendisi için su aldı. En sonunda da Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-, kendisine cünüplük isabet eden kimseye bir kap su verip: «Git üstüne dök!» buyurdu. O kadın ayakta, suyunu nasıl kullandıklarına bakıp duruyordu. Allah'a yemin ederim ki, artık su alınmaktan vazgeçildi de hâlâ kırbalar bize, işe başlamadan evvelki zamandan daha dolu görünüyorlardı. Peygamber: «Kadın için bir şeyler toplayın.» diye emretti. Onun için (Medine'nin en iyi hurması olan) acveden, sevikten bir hayli şey topladılar, hatta ona birçok da buğday topladılar. Bunların hepsini çuval kabilinden bir bez içine koydular. Kadını devesine yükleyip, çuvalı da kucağına yerleştirdiler. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- kadına: «Görüyorsun ki, senin suyundan hiçbir şey eksiltmedik, lâkin bize su verip suya kandıran Allah'tır.» buyurdu. Kadın, kendi kabîlesinin yanına (bu işten dolayı) gecikmiş olarak gitti. Onlar: Ey falanca kadın! Seni (yolundan) alıkoyan nedir? diye sordular. Kadın: Şaşılacak şey, bana iki kimse rast geldi. Beni Sabi' (dininden dönmüş) denilen şu adamın yanına götürdüler. O da şöyle etti, böyle etti, Allah'a yemin ederim ki bu adam -bunu söylerken de orta ve şehadet parmaklarını göğe doğru kaldırıp, semâ ile arzı kast ederek- ya şununla bunun arasındakilerin en sihirbazıdır, yahut da Allah'ın Rasûlü'dür dedi. Bundan sonra Müslümanlar o kadının bulunduğu yerin etrafındaki müşrikler üzerine baskın yaptıkları vakitlerde, onun mensup olduğu obaya ilişmezlerdi. Bir gün kadın kendi obasına: Zannediyorum ki, bu adamlar size bilerek (ve benden dolayı) ilişmiyorlar. İslâm'a girmek işinize gelir mi? dedi. Kavmi kadına itaat edip İslam’a girdiler.

[Sahih Hadis] [Muttefekun Aleyh]

Bu hadis-i şerifte sahabeler için –Allah onlardan razı olsun- ortaya çıkan bir takım hüküm ve mucizeler vardır. Onlar bir yolculuktaydılar. Onlara uykusuzluk isabet etmiş ve sabah namazının vakti uykuda kalmışlardı. Bunun üzerine Allah Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem- onlara böyle bir durumda yapmaları gereken şeyi açıkladı ki bu şey, namazı bir an önce kaza etmekti. Bir diğer husus da sahabeden birine cünüplük isabet etmesiydi. Onların yanlarında su yoktu. Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- ona teyemmüm yapmasını emretti. Böylece suyun olmadığı bir durumda guslün yerine teyemmüm etmenin yeterli olduğu ortaya çıkmış oldu. Hadisten elde edilen üçüncü konu ise Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-’in mucizelerinden birinin gerçekleşmesidir. İnsanlar susuz kalmaktan ve suyun olmamasından şikayette bulundular. Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- su bulmaları için iki kişiyi gönderdi. Onlar su bulamadılar fakat devesi üstünde iki büyük kırba yahut iki tulum arasına oturmuş bir kadına rast geldiler. Onu alıp Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-’in yanına geldiler. Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- onun iki kırbasından su aldı ve Allah Teâlâ’ya dua etti. Ta ki kırbalar su ile dolup taştı. Öyle ki sahabeler hem hayvanlarını sulamaya, hem de kendileri için su almaya başladılar. Kendisine cünüplük isabet eden kimse de gusledeceği suyu aldı. Sonra kadın kırbalarını bağladı. O: Bu kırba önceki halinden daha dolu sanki diyordu. Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- yaptığı iyiliğin karşılığı olarak kadın için yiyeceklerden bir şeyler toplanmasını emretti ki bu olay, o kadının ve kavminin İslâm’a girmelerine vesile oldu.